

HEMŞİNCE

21 Şubat Anadil Günü

Biz bizim dilimize Hemşince diyoruz. Sonra duyduk ki bizim dilimiz Ermenilerin dili ile birdir. Yine duyduk ki Abhazya'da Rusya'da da Hemşinliler varmış, onlar da bizimle aynı dili konuşuyorlar, ama biz müslümanız onlar hıristiyan..

Hikmet AKÇİÇEK

İstanbul - BİA Haber Merkezi

21 Şubat 2012

Ben Hopa Kemalpaşa'da dünyaya gelmişim. Adım Hikmet soyadım Akçiçek'tir, Makaroğluyum. Biz Hemşinliyiz, benim doğduğum yıllarda Hopa'da Hemşinli çocuklar önce Hemşince konuşur, sonra okula gitme zamanında yavaş yavaş Türkçe öğrenirlerdi. Ben de Türkçeyi 5-6 yaşından itibaren çoğunlukla da okulda öğrendim. Biz bizim dilimize Hemşince diyoruz. Sonra duyduk ki bizim dilimiz Ermenilerin dili ile birdir. Yine duyduk ki Abhazya'da Rusya'da da Hemşinliler varmış, onlar da bizimle aynı dili konuşuyorlar, ama biz müslümanız onlar hıristiyan. Önceleri bir Ermeni göremezdik ki dilimizi karşılaştıralım. Şimdi Sarp sınır kapısı açıldıktan sonra çok Ermeni tanıdık, bir az bir az konuşuyoruz onlarla da. İnternette Ermenistan'dan ve Abhazya Hemşinlilerinden arkadaşlar edindik.

Şimdi içimizi bir acı yakıyor, dilimizin ölmesi, yok olmasının acısı.

Her şey yavaş yavaş oldu; önce mısır tarlalarının yerini çay bahçeleri aldı, sonra ahırdaki inek ve ağıldaki koyunların yerini kamyonlar aldı. Köyleri terk edip şehirlere indik. Şimdi ne imece kaldı ne de köylerde evlerin önünde düğün. Düğünü salonda yapıyoruz, kaval ile horonun yerini org la dans aldı, Hemşince'nin yerini de Türkçe. Onun içindir ki bizim dilimiz de dünyanın yok olan diğer dilleri ve türküleri gibi, ağaçları kesilmiş ormanları gibi, HES'lere düşmüş dereleri gibi tükeniyor. Okulumuz yok ki öğrenelim, kalabalık değiliz ki köyde de şehirde de konuşalım, bunlar yetmedi daha düne kadar hükümet de müsaade etmiyordu Hemşince konuşma ve yazmaya, ne yalan söyleyeyim kimsenin de aklına gelmemişti Hemşince yazmak. Anadili Türkçe olan köyden şehre indiğinde konuşması nazikleşir, dönüşür, türkü söylemez pop, rok söyler. Hemşinli köyden şehre indiğinde türkü söylemekten vazgeçtik, dilinden de oluyor Hemşincenin yerini Türkçe alıyor. O zaman çocuklar Hemşince öğrenemiyor, çocuklar öğrenemeyince dil de ölmeye başlıyor...

Şimdi sesimiz son ses olmasın, ocağımız sönmesin diyedir birer birer toplaşmamız. Boğulmasın diyedir sesimiz, yaşasın diyedir bizim dilimiz de her dil gibi dünyanın sonuna kadar.